

Det fløy en liten drage...

...gjennom vinduet

Evenes:

En drage kommer inn vinduet i stua. Rett igjennom. Ikke et skår singlet. Ikke en lyd høres. Vinduet er seg selv lik og later som om det aldri har sluppet igjennom noen drage.

Tom Inge Andersen
tia@ht.no - 476 09 931

Med dette som utgangspunkt har Siri Fjellvang Tobiassen fra Liland i Evenes, skrevet sin første fantasyroman.

Og selv om fiksjonen begynner i hennes egen stue, og hovedpersonen er alenemammaen Oda som har sønnen Ask, har historien ikke noen sammenheng med hennes egen virkelighet, der hun selv er alenemamma for en sønn.

Bortenfor "Den sovende dronning"

– Men det var et greit utgangspunkt, sier Tobiassen ved skriveplassen hjemme i stua, der portrettbilder av de musikalske forbildene hennes i The Beatles har fått sin velfortjente plass på veggen.

Terry Pratchett er imidlertid hennes litterære forbilde, og hva var vel mer naturlig da, enn at når hun først skulle debutere i romanform, så måtte det bli med en fantasyroman?

– De aller fleste bøkene innen fantasy litteraturen har menn som hovedpersoner. Det var på tide å gi en alenemamma hovedrollen, sier hun.

Fra vinduet i skrivestua si forklarer hun hvordan hun så for seg dragen komme fra fjellet "Den sovende dronning" over

fjorden fra Narvik, og at den tok med seg Oda og sønnen til et annet land med andre farger og smaker bortenfor den sovende dronningen.

– De fleste ville kanskje være redd i møtet med en drage. Men denne dragen har noe helt eget ved seg, som gjør den umulig å motstå. Men hvorfor, vil jeg ikke røpe.

Gross og krim

Tobiassen jobber som lærer, men har helt siden ni-årsalderen vært opptatt av å skrive.

– Den gang handlet det om hester og prinsesser, ja til og med forurensing. Jeg husker jeg skrev om en sirkushest som skrøt så fælt av kunstene sine at da han først gjorde en feil så lo alle av han. Moralene var å ikke skryte for mye. Og det er fortsatt moral i historiene mine, sier Tobiassen, som i neste omgang skulle forsøke seg som krim- og grosserforfatter.

– Jeg fikk en krimnovelle på trykk i Vi Menn, og jeg skrev en novellesamling full av gross og krim i løpet av et par måneder og sendte den til alle forlag jeg visste om. Den ble ikke antatt hos noen av dem, men konsulentuttalelsene gjorde meg fast bestemt på å fortsette å skrive. Og det beste rådet jeg har fått, har jeg fått fra Ingvar Ambjørnsen. Det er også det rådet som har gjort at jeg ikke har gitt opp. "Du må ville det nok", var rådet jeg fikk, forteller hun.

– Boka "I Evigendt", som foreligger nå, har jeg holdt på med i fire og et halvt år. Og jeg er i gang med å skrive fortsettelsen. Jeg vil vite hva som skjer videre i historien, sier hun.

Fantasyromanen er utgitt på Kolibri forlag og er trykt opp i 1.500 eksemplarer. Og den finnes hos bokforhandlere i hele landet. Den vurderes også av bibliotekenes innkjøpsordning.

– Om den kommer gjennom der blir det straks et nytt opplag, sier Siri Fjellvang Tobiassen.

SKRIVESTUA: Siri Fjellvang Tobiassen i skrivestua hjemme på Liland med sine musikalske forbilder på veggen. Foto: Tom Inge Andersen

Når avfall blir kunst

Harstad:

I dag åpnes Norske Kunstforeningers jubileumsutstilling i Galleri NordNorge.

Utstillinga tar utgangspunkt i kunst der gjenbruk og resirkulering av avfall står i fokus. Metafor og mening er sentrale elementer.

– Avfall kan på mange måter ses på som et symptom på vår tids verdigrunnlag. På samme måte som en arkeolog kan kartlegge et forhistorisk samfunn, kan kunstneren belyse samti-

den gjennom tilegning, dokumentasjon og analyse av menneskets materielle kultur, heter det i omtalen av utstillinga.

Jubileumsutstillinga tar utgangspunkt i to kunstneriske strategier der gjenbruk og resirkulering av materialer, kasserte gjenstander og annen type avfall på ulike måter er tatt i bruk for å undersøke estetiske, eksistensielle eller samfunnsmessige aspekter.

– Utstillingen i Galleri NordNorge kan i sin helhet ses på som en utfordring av vår forståelse av det forgjengelige og det bestandige. Roddy Bells instal-

lasjoner kombinerer håndfaste objekter med flyktighet og mystisisme. Bill Morrison på sin side viser oss i filmen Decasia en verden i oppløsning.

– Til sammen gir utstillingen et perspektiv på vår tids problemstillinger; økonomiske og politiske som økologiske og dypt menneskelige.

INSTALLASJONER: En av kunstnerne i utstillinga "Recycling the looking-glass" er Roddy Bell. Hans installasjoner kombinerer funne, håndfaste objekter med flyktighet og mystisisme. Foto: Børge Hoseth

